Балгур, в. бъгур, бъгур и булгур.

Балдаран, в. балдяран.

Балдурица (ца) който продава мед, медар

Балдуза, в. балдяза: 1) гъмско вид бер балдуза. В. 307.

Балдъза (за) женина сестра, е сестра на жената на мъжа

Балдъзче (то) — чета (та) умал. от балдъзата, тарково то момиче, турданово то балдъзче. ТВ.

Балдяран (ян) разг. лагуна, цикута, пищ-ки — чиридлеи, бучелище, бучелиц.

Балдяри (ян) 1) повтв от гъсеница до появяване. 2) собственно: присрипв или присеща та т. е. ма-сата под свирката или пищялката на краката.

Бале" име мъжко от балгий, в. бало.

Балима (ма) гавей, това що влачи водата вли-ня потръгнал сняг.

Балкабак, един вид сладки тикви, мадарски.

Балкан (чан) гора, планина: кодра балкан стара планина. Хемус. 2) в. балкан. Л. 2. 1875. р. 144 — р. 145. погрешно.

Балкандурица (ца) 1) планинец, горист. Земоц. който живее в балкана. 2) селяк, дивак, помак, чурлак, мот, розалан.

Балканлък (чан) гористо, планинисто място

Балкански, а, о, — и (зки) горски, планински.

Балкатан (чан) всяко място дето продават мед. 2) из-вестно здание в Цариград

Балкон (чан) чикта, чардак надсочен горе прозо-реците на къщата. надсоча, — чик.

Балникам, в. бъзникам

Бало нар. хубаво, искусно, вещо (Хлсков) 2) лъчно, трудно, тежко. (Рутч.)

Балнувам. в. бъзнувам и бъзнувим.

Бало (то)" дебел въжен плат или тъкан с стеф. в. ада, чит, клак, — ина, шлак. 2) в. бал.

Бало нар. употребява се с хало; ходи като хало бало, безцелно, неуместно. приказва хало-бало — на сам на тапак, несвезно, несмислено, нерадушно. В. балосвам и халосвам

Бало бан (чан) от бан и бало т. е. балосан бан, лъгав, замазан, залисан бан, въртоглав човек. 2) бан или бан т. е. господин, който много врътка, говори неудобни неки неща, несмислено — барабран, бъръфора. Халосник, халосница балбутин.

Балдаза, в. балдяза. С балдаза мъжа на делина М. 172.

Балдево е — дъово село в Пловдивски окръг. За чорвин са като балдевски просрк. пом.

Балдяр, нар. 1) планинец, високо в планина. 2) минимали години от балдяр говиши. 3) в. балдяр.

Балей с. Видинско